



Текст Жюльєтт Парашині-Дені та Олівєра Дюпєна
Ілюстрації Жєромє Пєлісьє



Пляшка в морі



— **Т**и не могла б подати мені молоток, будь ласка? — попросив Томас свою сестру Марі.

Марі простягла йому інструмент і стала спостерігати за роботою старшого брата. Він лагодив східці, які вели до їхньої хатинки. Ця незвична оселя була збудована на дереві, що росло над бухтою Піратів. Звідси відкривався чудовий вид на океан.

Незабаром до них приселявся малий Віалі, сусід.
— Я приніс стілець, — повідомив він. — На ньому буде зручно сидіти, дивлячись на море у підзорну трубу.



— Браво, Віллі! Це буде просто чудово! — похвалила його Марі.

— Звісно! — озвався Томас. — Готово!

Марі простягла братові підзорну трубу. Той установив її, а потім усівся на стілець. Хлопець схинув свій шкіряний капелюх, який завжди носив, і з-під нього вибілося довге руде волосся. Недарма його кликали Томас Вогняний! Пильно вдиваючись у красвид, хлопець стежив за кораблями, які стояли в бухті Піратів. Він знав напам'ять прапори всіх суден. Чорний прапор із двома шаблями — це «Старий Джек». Червоний з черепом — це «Страшна Аніта».

У цей час Марі заходилася вправлятися зі своєю дерев'яною шаблею. Вона нічого на світі не боялася. Недаремно її прозвали Марі Безстрашна!